

[Arne Larsen.]
forbindelse med disse ændringer af boligsikringsloven må følge et cirkulære fra boligministeriet, og jeg henstiller, at det bliver så udførligt som muligt, og at boligtagerne modtager de oplysninger, som er relevante i forbindelse med ændringen af loven, især her hvor det gælder om, at man kan få reguleret sin boligsikring ved nedadgående indtægt.

Ja, med disse bemærkninger skal jeg anbefale de stillede ændringsforslag.

Kai Moltke: Jeg er i den lidt mærkelige situation, at jeg med hensyn til en række enkeltheder i denne lov og med hensyn til boligministerens sikkert ganske interessante og saglige begrundelse osv. faktisk står her ganske uden orientering. Det har bragt mig i den situation, at medens jeg ellers selvfølgelig ville have udarbejdet konkrete ændringsforslag til denne behandling, bliver jeg nu nødt til at stille blot et par for mig afgørende ændringsforslag til lovforslagets tredje behandling, idet der jo er den bestemmelse her i tinget, at ændringsforslag skal være trykt og omdelt dagen i forvejen, for at de kan komme til behandling uden tingets samtykke — og det skal jeg forså vidt tinget for at skulle give.

Når forholdene ligger sådan, er det jo for det første, fordi man her har brugt en tid til udvalgsarbejdet, som står i modsat forhold til vigtigheden af det lovkompleks, som her er til behandling. Yderligere er der åbenbart et eller andet sted, i præsidium eller sekretariat, sket en vis erindringsfor skydning, idet disse lovforslags behandling ikke var opført på denne plan, og hverken boligudvalget eller medlemmerne var indstillet på, at de skulle behandles i dag. Det gør jo, at man kommer i en noget mærkværdig situation, hvis en vigtig lov skal have en saglig behandling. Jeg forstår, at det endogså kom bag på udvalget, at arbejdet skulle sluttet i et sådant tempo, at det først afsluttedes onsdag, og at f. eks. jeg først modtog ikke et trykt eksemplar af

betænkningen, men et fortryk med visse rettelser med blæk onsdag aften kl. 10. Her vil jeg straks gøre indsigelse og sige, at sådanne behandlingsformer kan tinget ikke være bekendt.

Så til nogle principielle ting. Dette har selvfølgelig sat sig spor i lovforslaget i den forstand, at man som grundlag for fordelingen af boligsikring har måttet blive stående ved den skattepligtige indtægt. Jeg forstår ærlig talt ikke, hvordan min forgænger her på talerstolen, hr. Arne Larsen, uden videre kan tilslutte sig et sådant grundlag. Nu beredes der nye afskrivningsregler; der bebudes fradrag på grund af opsparing, der kan blive tale om fradrag på grund af renter af privat gæld, der kan blive tale om en hel række andre faktorer, som i og for sig gør begrebet den skattepligtige indtægt til noget ganske illusorisk. Og så ikke en bemærkning i betænkningen om, at det ville være ønskeligt at få en socialt mere ligevægtig størrelse som grundlag for loven. Det er min første indvending.

Min anden indvending er, at denne lovændring jo ikke betyder nogen løsning på de grundlæggende problemer. Jeg har ganske vist noteret den bestemmelse i § 10, som giver adgang til, at man kan få forhøjet boligsikringen, hvis éns husstandsindtægt skulle være synkende, også uden for den halvårige termin, men både i § 10, stk. 3, og i bemærkningerne til denne paragraf står der, at ændringen skal være væsentlig og af varig karakter. Men hvis det nu drejer sig om langvarig sygdom, eller hvis det drejer sig om indtægtsnedgang på grund af arbejdsløshed, hvem kan opfylde det kriterium, at sådanne foreteelser skal være væsentlige og af varig karakter? Hvordan kan det gå til, at en sådan formulering i en lov, på et tidspunkt hvor arbejdsløshedsprocenten er stigende, som den er, kan blive stående og få hele 5 partiers enstemmige tilslutning uden ændringsforslag? Jeg skal ikke gøre nogen hemmelighed af, at jeg på dette punkt agter ved tredje behandling at stille